

רע"פ 9533/17 - יקיר דרדייק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9533/17

לפני:

כבוד השופט א' שם

ה המבקש:

יקיר דרדייק

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים, מיום 7.11.2017, בעפ"ג 10986-09-17, שניתן על-ידי כב' הרכב השופטים: ר' כרמל; כ' מוסק; ו-ש' רנر.

בשם המבקש:

בעצמו

ההחלטה

1. לפניו בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בירושלים (כב' הרכב השופטים: ר' כרמל; כ' מוסק; ו-ש' רנר), בעפ"ג 10986-09-17, מיום 7.11.2017. בגדירו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג' סקפה שפירא), בת"פ 16-11-65443, מיום 17.7.2017.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין - כל הזכויות שמורות

2. נגד המבוקש, הוגש כתוב אישום מתוכן לבית משפט השלום בירושלים, אשר ייחס לו ביצוע עבירות של זיהוף שטר כסף (בצורתא), לפי סעיף 462 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); ו换个 בסם מסוכן, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים), ובצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתוב האישום המתוכן עולה, כי ביום 19.7.2016, בעיר ירושלים, מכיר המבוקש לנ.פ. 521-16, אשר הופעל כסוכן סמוני מטעם משטרת ישראל (להלן: הסוכן) 60 שירותים מזויפים של 100 ₪ (6,000 ₪), בתמורה לסכום של 2,100 ₪. ביום 26.7.2016, מכיר המבוקש לסוכן 418.29 גרם נטו של סם מסוכן מסווג קנובס (להלן: הסמים), בתמורה לסכום של 16,500 ₪.

4. ביום 12.7.2017, הורשע המבוקש, על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שייחסו לו בכתב האישום המתוכן (להלן: הכרעת הדין).

5. ביום 17.7.2017, ניתן גזר דין של בית משפט השלום. בפתח הדברים, הבahir בית משפט השלום, כי "הgam שהעבירות בוצעו בתחום פרק זמן קצר של מספר ימים, מדובר בתחום עבריותות שונים ובמיעדים נפרדים, עסקאות נפרדות כלשכל אחד מהן סוכמה עם הסוכן. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש לקבוע שני מתחמים נפרדים לכל אחת מהעבירות". בכל הנוגע לעבירת זיהוף השירות, קבע בית משפט השלום, כי מתחם העונשה "מתחיל משישה חודשים מאסר בפועל ומגיע עד 18 חודשים מאסר בצירוף מאסר מוותנה וקנס". אשר לעבירה של שחര בסמים, התייחס בית משפט השלום לחומרת העבירה, באומרו, כי:

"במקרה דין מדובר בסמים שאינם נחשבים קשיים אך הכמות היא כמות של מאות גרים, כמות שאינה מבוטלת. למרבה המזל, הסמים לא הופכו אלא נתפסו על ידי המשטרה אך מדובר בעבירה שתוכננה מראש ושהרוווח הכספי הצפוי כתוצאה מביצועה, היה אמור להיות גבוה"

עוד ציין בית משפט השלום, כי מתחם העונשה ההולם את עבירת הסמים במקרה דין "מתחליל מ-14 חודשים מאסר בפועל ומגיע עד 24 חודשים מאסר בפועל, ולצדם עונשים נילוויים". בהמשך, נתן בית משפט השלום את דעתו לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירות, ובכלל זה, להודאת המבוקש בעבירות שייחסו לו בכתב האישום המתוכן; לנسبות חיו הקשות והמורכבות של המבוקש; ולעבבו הפלילי הכלול שתי הרשעות קודומות בעבירות של גניבה בידי עובד, ושל ניסיון הצתה וסחיטה באיזומים.

על יסוד האמור, השית בית משפט השלום על המבוקש את העונשיהם הבאים: 13 חודשים מאסר בפועל; 5 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עבור המבוקש כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, לפחות שלוש שנים, למעט עבירה של החזקה לצריכה עצמית או החזקת כלים; 3 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עבור המבוקש עבירה של זיהוף שטר כסף, לפחות שלוש שנים; חדש מאסר על תנאי, לבלי עבור המבוקש עבירה של החזקה סמיים לצריכה עצמית או כלים לפי פקודת הסמים המסוכנים, לפחות שלוש שנים.

6. המבקש הגיע ערעור לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין ועל גזר דיןו של בית משפט השלום. בכל הנוגע להכרעת הדין, עותר המבקש לאפשר לו לחזור בו מהודאותו, ולהוכיח את חפותו. לטענת המבקש, בשל תקיפה מינית שחווה מצד סוחרים בבית המשפט הירושלמי; ולאחר שספג יחס משפיל בבית סוהר השרון - הוא הגיע לדין בבית משפט השלום "במצב נפשי קשה, ובלחץ פנימי כבד ביותר" שגרמו לו להודות במיוחס לו. עוד טען המבקש, בהקשר זה, כי בית משפט השלום "אמר לו שcadai לו להודות"; וכי בעצם-כוויתו שכנהה אותו להודות בכתב האישום המתוקן, אף התantha את מתן הייצוג המשפטי בהודאה זו. נטען בנוסף, כי בהינתן העובדה כי המערער סיים לרצות מעלה מ-12 חודשים מסר בפועל מtar 13 חודשים שנגזרו עליו, המנייע העומד בסיס הערעור על הרשותו של המבקש, הוא הוכחת חפותו.

7. ביום 7.11.2017, ניתן פסק דיןו של בית המשפט המחוזי, במסגרת נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת הדין ועל גזר הדין. תחילת התיחסות בית המשפט המחוזי לבקשת המבקש לחזור בו מהודאותו, ודחה אותה, בקבועו, כי:

"הודהתו של המערער באה לאחר שהבין את הסדר הטיעון, תוכן האישום המתוקן...בית משפט קמא הסביר למערער כי הוא אינו כפוף להסדר הטיעון ולאחר מכן בחר המערער להודות במיוחס לו. בנוסף, לטענת המערער התקיפה אותה עבר התרחשה בחודש מרץ ואילו הסדר הטיעון התקיים ארבעה חודשים לאחר מכן. תיאור התפתחות ההליך כמפורט לעיל ועינן בפרוטוקול הדיון מלמדים באופן ברור כי המערער היה מודע לתוכן ההסדר ומשמעותו והביע את הסכמתו לכך...".

אשר לטענות המבקש בדבר חומרת העונש, ציין בית המשפט המחוזי כי "אין מקום להתערב בקביעה כי מדובר בשני אירועים נפרדים הצדיקים קביעת מתחמים ונפרדים". לאחר שכלל הנסיבות בעניינו של המבקש, ובכלל זה, הודאותו של המבקש; נסיבות חייו הקשות; חומרת העבירה; ועבורי הפלילי - החליט בית המשפט המחוזי לדחות את ערעורו של המבקש על גזר הדין, ולהוותר את העונשים שהוטלו עליו על כנמה.

הבקשה לרשות ערעור

8. בבקשת לרשות ערעור המונחת לפני, חזר המבקש על הטענות שהובילו על-ידי בית המשפט המחוזי, בדבר הלחץ שהופעל עליו הן על-ידי בעצם-כוויתו, והן על-ידי בית משפט השלום, על מנת שיודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. מעבר לכך, טען המבקש כי בית המשפט המחוזי שגה, בין היתר, משהתייחס לערעורו "כערעור על גזר דין ולא ערעור על עצם הרשעה"; עת התעלם מה坦הלוות של בית משפט השלום, ו"מנתוניים עובדיים שונים", שיש בהם כדי להוכיח את חפותו של המבקש; כאשר נמנע מההתיחס לכלים ביצוגו; ובכך שלא הגן על זכויותיו. לבסוף, הדגיש המבקש כי הוא הסכים להודות בשל "הלחץ הרוב שחווה בכל תקופת המעצר".

דין והכרעה

9. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור ובנימוקיה, הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות על סף, שהוא אינה

מעוררת כל שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבה התקף, החורגת מעניינם הפרטיא של הצדדים להליר; ואין מתעורר במקרה זה חש ממשי מפני עיונות דין מהותי או אי-צדק שנגרם לבקשת (רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בDIR נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017); רע"פ 9171/16 לבונה נ' מדינת ישראל (5.1.2017)). בណזון דין, נסובה בקשה רשות הערעור, כל כולה, על עניינו הפרטיא של המבוקש, האותו לא. די בכר, על מנת לדוחות את הבקשה.

10. למללה מן הצורך, אצין כי דינה של הבקשה להידוחות גם לגופו של עניין. ראשית, יש להציג, כי בוגוד לטענת המבוקש, פסק דין של בית המשפט המחויז מתייחס לערעורו של המבוקש על שני חלקיו: הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. שנית, ולאחר בחינה של מכלול הנسبות במקרה דין, מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחויז, לפיה אין מקום לאפשר לבקשת לחזור בו מהודאותו, ואוסיף עוד כי המבוקש עומד בתנאים הנדרשים לשיום ההליך בעניינו ללא הרשעה. לטעמי, גם העונש שהוחשת על המבוקש בבית משפט השלום הינו ראוי ומאוזן, ולא מצאתי כי יש בסיס להתרבות מחלוקת של בית משפט זה ב"גelog שליש".

11. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, ג' בטבת התשע"ח (21.12.2017).

שאפט